

פרשת ראה

ראה כה' באב. מפטירין (ישעיהו נד') "עניה סוערה" עד "פארד". מברכין החודש ר"ח אלול ביום ה' ו', ואין אומרים אב הרחמים והזכרת נשמות. במנחה, פרק ו': יום ד', כט' בו ערב ראש חודש, אומרים יום כיפור קטן ואין אומרים תחנון במנחה.

אלול מולדו ו' ד' ס'

המולד ליל ו' שעה 10 עם 3 דק', 6 חלקים, ולשעון א"י 3.25.

זמן קידוש לבנה מתחיל ליל ג', ה' בו, וסוף הזמן ליל ו', טו' בו.

א' דראש חודש יום ה', ב' דראש-חודש יום ו'. מתחילין לתקוע בשופר לעורר את המשוקעים בטרדות הזמן להקיצם מההבל אשר יהבלו ושיתבוננו מה העבודה הזאת מעמל החיים אשר להם, וקול השופר אומר (לשון הרמב"ם בשופר של ר"ה) "עורו ישנים משנתכם ונרדמים הקיצו מתרדמתכם וחפשו במעשיכם וחזרו בתשובה וזכרו בוראכם".

לוח א"י, הרב טוקצינסקי.

שעור פרשת שבוע: אליאב לזר

שבת		ימי החול	
הדלקת נרות	19.06	זמן תפילין /טלית	5.16
מנחה א' 14.00	ב' 19.15	סוף זמן ק"ש	9.26
		שקיעה	19.24 ← 19.20
שחרית א'	6.45	מנחה א' (בחד"א)	13.15
שחרית ב'	8.30		
קידוש	11.30	מנחה וערבית	19.10
מנחה א'	13.30	צאת הכוכבים	19.42
מנחה ב'	17.15	ערבית	20.10
שיעור הרב דוד	18.00		
צאת השבת	20.01	שחרית נוער	8.00

אחות תורנית במרפאה – דורית ריזר

שבת
שלוה

זה היה השבוע

ביום רביעי שעבר, לכבוד טו' באב, הופיעה התזמורת בערב של שירים מתורגמים. תחת הכותרת "פנים רבות לאהבה" העלו הנגנים והזמרים ערב מושקע ומהנה שכלל שירי אהבה מגוונים – מוכרים יותר או פחות – בעברית ובאנגלית. ניכר היה שהתזמורת השקיעה עבודה רבה, והגישה ביצועים מרגשים לשירים כמו "הללויה", "yesterday", "בוא לריו", ועוד. הנגנים: הילרי יום-טוב, עדי יום-טוב, דותן גולדנברג, זמיר פראווי, אורית גולן, עמרי גולן, ועמית גולן הפליאו לנגן בניצוחו של רועי גולן, הקלידן, המעבד, והמפיק המוזיקלי. שירה, הזמרת, חברה לגיין סימון, ויחד ולחוד הן העלו את הקהל לגבהים מרשימים – של קול ונשמה. לצד השירים הוגשו הסברים – לעיתים מעט ארוכים- מאת נחומי הר-ציון, שהביא עימו גם זמרים ממקהלת אשכול ובני-שמעון שתרמו גם הם לגיוון הקולי.

נראה שהייתה בעיה מסוימת של תיאום ציפיות, כיוון שחלק מהאנשים התכוונו לערב שירה בציבור שבמרכזו שירים עבריים, בעוד הקונספט של הערב, כפי שצינתי, היה שירי אהבה מתורגמים. בכל אופן היה זה ערב פנימי ברמה גבוהה מאד, וגם האכסניה שהכינה ועדת תרבות היתה כתמיד נעימה ומזמינה, עם יין בכניסה, ושולחנות מסודרים בטוב-טעם, והקהל נענה ובא בהמוניו מצעיר ועד זקן. יישר כח לוועדת תרבות, ולכל השותפים באירוע, ולכם אנשי התזמורת – חזקו ואמצו, והכינו לנו עוד סיבות לשמוח ולשיר!

אחינוצט אלן.

ועוד דיווחים מן השטח:

חברת הילדים תוססת מתמיד, והשבוע התקיימו קייטנת תיכון, מחנון וקייטנת נכדים-גם יחד. לענת אש המנצחת על התוכניות, ולכל המדריכים שמזיעים ומתאמצים על-מנת לשמח ולהפעיל את ילדינו – התודה והברכה. אנו מחכים לדיווח בשבוע הבא.

למשה גולן, שקיבל לפני כשבועיים את אות המתנדב של צפון הנגב, במסגרת טקס ארצי בבנייני האומה – ברכות חמות מכולנו! משה מקדיש זמן רב מן השבוע שלו לטובת התנדבות במחסני החירום של הצבא, ועל כך קיבל את הפרס. יישר כחך!

מזל טוב!

למרגלית וישראל שריד
ולכל המשפחה
ברכת מזל-טוב לבבית
להולדת הנינה
בת ליעל וגבריאל
נכדה לרמי ומירב שריד

ליהודית וחיים אפשטיין
ולכל המשפחה
ברכת מזל טוב לבבית
לנישואי משה- בנם של אילנה ויעקב אפשטיין
עם בח"ל עדי

מי צריך ארצ'ון משימתי בקיבוץ סעד?

לפני כחצי שנה התחיל רעיון הגרעין המשימתי להתגלגל בפתחה של קהילת סעד. שיתוף פעולה פורה בין החטיבה להתיישבות של הסוכנות, הנהלת קהילת סעד, וכמה צעירים נמרצים הפך את החלום למציאות. בימים אלו הולך ונבנה הגרעין מבחינה חברתית כשבמקביל מטפלים אליסף אש ומוישלה גינזבורג בתשתיות הפיזיות.

אז לשם מה בכלל החלטנו שחשוב לנו להקים כאן גרעין?

משימתו הראשונה של הגרעין היא חיזוק, עיבוי והצעת אוכלוסיית קהילתנו. קהילת סעד הולכת ומתבגרת ואנו זקוקים להזרמת כוח צעיר שיראה עצמו משתלב בעתיד בקיבוץ סעד באחד ממסלולי החברות (מסלול מסורתי לחברות בקיבוץ, או מסלולי חברות חדשים עליהם שוקדת בימים אלו צוות צמ"ד – צמיחה דמוגרפית).

בנוסף למשימה הפנימית של חיזוק קיבוץ סעד, שם הגרעין לפניו שתי משימות של שיתוף עם הסביבה:

הסביבה האנושית והסביבה הטבעית.

וכך כתוב בדף המצע של הגרעין:

"אנו רואים בעיקרון "שיתוף" (עם הסביבה הטבעית והסביבה האנושית) – עיקרון מוביל עבור חברי הגרעין. עיקרון זה יבוא לידי ביטוי בבניית קהילה יהודית ערכית סביבתית

א. הסביבה האנושית

אנו רואים חשיבות עליונה ליזום מפגשים ופעילויות עם תושבים צעירים מיישובים וקיבוצים מהאזור - דתיים וחילוניים. אהבת ישראל אמיתית, היא דאגה, שותפות וסובלנות לכלל ישראל, ללא הבחנה בין השקפות או דעות. שיח יהודי ישראלי מסוג כזה הוא צורך חיוני לסביבתנו ולחברה היהודית כולה.

ב. הסביבה הטבעית - אנו רואים בשמירת הסביבה מטרה אידיאולוגית של חיים בכבוד עם הטבע - מתנת הבורא. מתוך דאגה לדורות הבאים והבנה כי שמירה לעתיד משמעה איזון בין "ותחסרהו מעט מאלוקים" - הצורך של האדם לשלוט ולהשתמש במשאבי הטבע לבין - "מה אנוש כי תזכרנו", המציין כי הטבע לא שייך לנו ואנו זמניים ביצירתו של הקב"ה - ישאף הגרעין לבנות סביבה בת קיימא".

מי מרכיב את הגרעין?

זוגות צעירים שמעוניינים לראות בקיבוץ סעד את ביתם. זוגות בהם אחד/ת מבני הזוג הוא בן/בת משק; צעירים שהגיעו לכאן בשל מקום עבודה או לימודים בדרום והתאהבו ברעיון הגרעין; משפחות צעירות שמחפשים ערך מוסף לחייהם ולפיכך התלהבו מרוחו המשימתית של הגרעין; וחברים של ... ששמעו על הגרעין והחליטו שזה מה שהם חיפשו כל הזמן.

הגרעין פתוח ליחידים ויחידות ולא רק לזוגות, אם כי לרוב ההחלטה להתחייב לחיים בסעד מתאימה יותר למשפחות צעירות מאשר ליחידים ויחידות שעדיין לא החליטו היכן לבנות את ביתם.

כל זוג שמבקש להתקבל לגרעין מתחייב כי לאחר שנתיים של שהות בגרעין כ"תושבים" הם יעברו לאחד ממסלולי החברות בקהילת סעד.

הקראוונים שיגיעו לסעד בע"ה לקראת חנוכה מיועדים ל - 12 משפחות (5 קרוונים גדולים (למשפחה עם שלושה ילדים ויותר, ו-7 קרוונים קטנים יותר) שעדיין לא גרות בסעד. לעומת זאת משפחות צעירות, שכבר גרות בסעד, אך רוצות להצטרף לעשייה החברתית והסביבתית יהיו חלק משמעותי מהגרעין למרות פיזורן ברחבי שטח קהילת סעד.

עד עתה רואיינו רק שליש מהזוגות המיועדים לגרעין ואנו מקווים כי עד אחרי החגים נוכל להכריז על הרכבה של הקבוצה בשלמות.

בינתיים אנו פועלים בשלושה מישורים:

- ❖ צירוף זוגות נוספים לגרעין (פרסום, ראיונות, היכרויות, שיחות אישיות וכיו"ב)
  - ❖ גיבוש חברתי של הקבוצה (פעילויות חברתיות, טיולים, טיפול במשפחות נקלטות ועוד...)
  - ❖ גיוס משאבים לגיבוש הגרעין ופעילותו
  - ❖ קידום הכנת השטח ובניית הקראוונים. הקראוונים עתידים לקום בע"ה בינואר 2010.
- כפי שאתם רואים עבודה גדולה עוד לפנינו אך גם ההתלהבות רבה ונקווה שאכן נעמוד בציפיות הגבוהות שהצבנו לעצמנו....

גילי זיוון

אם את/ה מעוניינת/ן לשמוע פרטים על הגרעין ההולך ומתגבש ועל תנאי המגורים בקיבוץ סעד -
צור/י קשר עם עמיחי צור 0543342372 או עם גילי זיוון 0523968706

נותרו לנו מקומות ספורים!

בני ובנות משק, שרואים בכך הזדמנות "לחזור הביתה" ולהוסיף אתגר ומשמעות לחייהם - מוזמנים!

זוגות צעירים מרחבי הארץ שמעוניינים באתגר קהילתי ויהודי - אתם מוזמנים להתקשר!

עמיחי צור, דני לוריא (נציגי הגרעין המייסד)/ גילי זיוון (האחראית מטעם הקיבוץ)

"וד'ברת בט"

הערנות הציבורית בקיבוצנו לאורחות החיים הדתיים מוכיחה שוב ושוב שכל המשפחות החיות כאן אינן כאן במקרה, מאחורי בחירתם דווקא בסעד יש משהו עמוק יותר. ואולי זו הרוח. מקום בו פעילות רוחנית בלתי פוסקת מלווה את שגרת היום-יום. כאשר מדובר על רוחניות יהודית היא תמיד מקבלת גם משמעויות מעשיות ולא רק בד' אמותיו של היחיד ומשפחתו, עוצמת הרוח היהודית מתבטאת במעגלים הקהילתיים, כי אין אורח חיים יהודי ללא קהילה.

כאשר שוחחתי באביב שחלף עם עוד ועוד רבנים אודות הקטבים המסתמנים בסעד סביב הרב הרצוי לקהילתנו, נאמר לי שוב ושוב, זה לא רק אצלכם, זוהי הסויה המרכזית המעסיקה את קהילות הצינונות הדתית ברחבי הארץ. לשאלתי – מה התוצאה בקהילות אחרות? היו תשובות שונות, בחלק מן הקהילות מצביעים בין שתי אפשרויות, הרוב קובע והמיעוט או שמקבל על עצמו את קו הקהילה או עוזב לקהילה אחרת. יש קהילות שבהן המחלוקות כה גדולות רחבות ועמוקות שהקהילה שהייתה קודם אחת מתפצלת לשתי קהילות.

ניסיתי לאפיין באופן כוללני ביותר (וקצת חוטא לאמת) את שני הזרמים המתרחקים זה מזה בתוך הצינונות הדתית. מה שמאפיין את הזרם הישיבתי, החרדי לאומי, אורתודוכסי שמרני, הוא יתר הסתגרות מפני התרבות המערבית ויתר הפרדה בין המינים, מה שמאפיין את זרם תורה ועבודה, הקיבוץ הדתי, מכון הרטמן הוא חיפוש השתקפות יתר של החיים המודרניים בתוך החיים היהודיים, פתיחות, הסרת חומות, שימור המסגרות המעורבות על אף איומי המתירנות. כאשר מתבוננים ב"מבט על" על התרומה של כל אחד מן הזרמים למדינת ישראל, נראה כי הזרם החרדי"לי שומר על החוליה החרדית בקשרים מתמידים עם החברה הצינונית בארץ, וזרם הקבה"ד – הרטמן שומר על החוליה המסורתית, חילוניות בקשרים מתמידים עם החברה הדתית ויש כמובן כאלו שמצליחים להיות גם וגם ולפעול בערוצים שונים בו זמנית. אני אישית מזדהה יותר עם זרם הקבה"ד – הרטמן. יחד עם זאת, הערכתי רבה לזרם הישיבתי על תרומתו לחברה היהודית בכלל, לחברה במדינת ישראל, וגם לחברתנו שלנו כאן בסעד.

הבעיה בקהילות המשותפות היא המרחב הציבורי. וכאן נשאלת השאלה הגדולה – האם חשוב לנו שהמרחב הציבורי שלנו יישאר אחד? האם חשוב לנו שקהילת סעד תמשיך להיות קהילה אחת? האם רצוננו בבית ספר יסודי משותף אחד? בסניף בני-עקיבא משותף אחד? בית כנסת מרכזי אחד? רב אחד? או שכמו שקרה בקהילות אחרות נתפצל גם אנחנו לשתי קהילות? כיוון שהדיבור ניתן לנו כמתנת חינוך מאת האל, הדרך היהודית ביותר והראויה ביותר, אם כי לא הקלה ביותר, היא ליצור מפגשי הידברות, בירור והכרות מעמיקים יותר בינינו, על מנת לפרוש את הצרכים הדתיים, הקשיים המאיימים והדברים שהם בנפשנו. הליבון המשותף יוליד אי"ה הפחתת תוויות, הפחתת חשדנות, ויגרום לכולנו להבנה טובה יותר של המציאות, לא המדומיינת אלא זו שקיימת כאן באמת. אז נוכל לתת תשובה ברורה יותר לשאלה – האם קהילה אחת? ואם כן, מהן אבני הייסוד המשותפות שלנו בתוכה.

היות ומדובר על שותפות בין כל המשפחות החיות כאן, תושבים וחברים כאחד, חשוב שבתהליך זה ייקחו חלק כולם. כל הבוגרים החיים כאן ורואים כאן את ביתם או שוקלים זאת ברצינות.

בצוות שמברר אפשרויות שונות לתהליך, אנחנו מדגישים כל הזמן את החשיבות שיתקיים תהליך מקביל עם חברת התיכון שלנו המורכבת גם היא מזרמים שונים.

אני מודה שבסתר לבי ובחלומי אני מייחלת לכך שנצליח להידבר בכנות ואולי התהליך שיתקיים אצלנו יהווה בעתיד דגם לקהילות אחרות בציונות הדתית ואולי ניווכח שאפשר גם אחרת. לא חייבים להסכים, אבל חייבים להכיר בתרומתו של האחר, ומתוך הערכה הדדית והיכרות יותר קרובה נמצא את הדרך לשמור על מרחב ציבורי משותף מכבד ומקבל. מבחינתי התהליך שלנו בחורף הקרוב משמעותו - אהבת חיים, לא כסיסמה ריקה המתנוססת בחוצות אלא כדרך חיים בעלת משמעות מעשית אמיתית.

תוצה אורן.

נא להכיר: משפחת פרלוביץ'

מירי ויובל פרלוביץ', וילדיהם לירן, ענבר ואביאל, הגיעו אלינו לסעד לפני מספר שבועות מקיבוץ בית-קמה. לירן בת 8, עולה לכתה ג', ענבר בת 5, בגן-רימון, ואביאל- בן חצי שנה. המשפחה מתגוררת בביתה לשעבר של נעמי אילן ז"ל.

מירי היתה מנהלת מרפאת "שורש" בנתיבות, מרפאה לכירורגיה, פלסטיקה, סייעות שיניים ועוד. במסגרת עבודה זו פגשה את חנהליה אלברט שהכירה לה את סעד. המרפאה נסגרה, וכיום עובדת מירי בתיווך נדלין בבאר-שבע.

יובל אחראי על אחזקת מכונות הקפה בסורוקה. יובל בא במקור מאילת, ובילדותו היה ילד חוץ בקיבוץ כיסופים, כך שאיזור צפון-הנגב מוכר לו. חמש שנים גרה המשפחה בבית-קמה, ובתקופה האחרונה, בעקבות תהליך התחזקות דתית שעברו, החליטו לחפש מקום דתי לגור בו. חשוב היה להם שיהיה בית-כנסת ביישוב, וחינוך דתי. יובל מספר כי תהליך ההתחזקות הדתית החל אצלו דרך שיחות עם קרובי משפחה של מירי, שהם מסורתיים. מאוחר יותר הגיעו לסמינר ערכים, ובו הרצאות על אמונה ומדע, חוויה של קבלת שבת ועוד. הסמינר היה מאד מרגש, וסימן את תחילת הדרך. יובל מספר כי בבית-קמה הפך להיות פוסק הלכה, ואילו פה הוא מרגיש שהוא מתחיל הכל מהתחלה, והשכן הטוב ליפא עוזר לו מאד.

מירי ויובל עוד לא החליטו האם פניהם לשכונה או לחברות בקיבוץ. לשאלתי בדבר תוכניות לעתיד עונה מירי: "מה שהכי חשוב לי זה חינוך הילדים, שתהיה אוירה טובה בבית הכולל, שיקפידו על הלכות ותפילות, שתהיה משמעת, ולא תהיה אלימות. חשוב לי לקרב את הילדים לדת".

אחליט לכת קליטה קלה ונצימה בקהילת סעד!

רשמה: אפרת.

פרידה מהסניפורמזיה

לפני כשנה הגעתי לקיבוצכם,
אני-הבלונדינית המתולתלת, הגעתי והרגשתי קצת מבולבלת.
לא הבנתי מה זה כלבו, גדי"ש, מועדון לחבר, כלבוניק או אסיפת חברים-
שפה מוזרה לכם הקיבוצניקים
אך מהר מאוד אותי מבלבולי הוצאתם.
הכרתי אנשים מיוחדים עם סגנון חיים שליו וצנוע
אנשים כשרוניים אחד אחד שתמיד מוכנים להושיט יד
גיליתי משפחה אוהבת ובונה- משפחת סעד המדהימה!
אני מקווה שכשאני אבוא לבקר- מהמחלוקות עד אז נשתחרר
ולא נשכח אחד את השני, אלא נזכור יחד מה היה האידיאל הראשוני-
לחיות יחד בשיתופיות באזור זה בחרוף נפש למען עם ישראל וארץ ישראל.
אז אל נא תשכחו שקומונריות יבואו וילכו,
אך משפחה אחת- אתם תמיד תישארו

כבר מתגעגעת, אך בשמחה תמיד,

בברכת חברים לתורה ועבודה-

נצמי הקואונרית.

נר זכרון: כו' באב – יום השנה לפטירתו בנו אמת יקותיאל (תשס"ב)
כו' באב – יום השנה לפטירתו של חברנו משה יואל ז"ל (תש"ח)

**שבע שנים אנו בלי אמת, וחלל גדול נפער במשפחתנו.
בנו היקר אמת הי"ד, שנולד בר"ח אב ונקטף בכ"ו בו.**

במוצאי שבת פרשת "ראה", כ"ה באב, 15.8,

בשעה 21.00

נתכנס במועדון לחבר לדבר ולספר על אמת.

גילי זיוון תעביר שיעור בנושא מפרשת השבוע:

"בך בחר ה' להיות לו לעם סגולה מכל העמים".

מהי הסגולה? יתרון גנטי? חובה מוסרית?

או משהו אחר...

משפחת יקותיאל.

לפניכם קטעים ממאמר שכתב אמנון שמוש במלאת מאה שנה לתנועה הקיבוצית, בחודש יוני השנה. בסוף מאמרו כותב שמוש, "...אשמח אם ימצאו פה ושם אנשים שיסכימו איתי. אסתפק אם דבריי יעוררו חיוך, געגוע, אנחה או תקווה". מערכת העלון מזמינה קוראים נוספים הרוצים להתייחס "בחיוך, בגעגוע או באנחה" (או בדרך אחרת) ליום ההולדת מאה של התנועה הקיבוצית - לתרום מפרי עטם.

כשקיבוץ היה קיבוץ

במלאת מאה שנה לתנועה הקיבוצית

"...כשקיבוץ היה קיבוץ, הייתי גאה ומאושר שבחרתי בו כדרך חיים. וכך היו רבים וטובים. הרגשת השליחות רוממה את הרוח, גם כשכלה הכוח. עשינו הרבה שטויות ושגיאות: אך בלי ספק בתמימות, תמימות דעים ותמימות רעים. מי שעזב נשאר קשור בחוטים סמויים אל הלב הקיבוצי שהמשיך לפעום. הלב הזה ימשיך לפעום כל עוד בלבב פנימה נפש יהודי מבקשת לחיות בעולם טוב יותר, צודק יותר, אנושי.

...כשקיבוץ היה קיבוץ, מטריה היתה אביזר עירוני בורגני מובהק. ז'קט (מקטורן) ועניבה (דג מלוח) היו אביזרים של פורים. כל הילדים נעלו נעליים גבוהות. נעלים חצאיות היו של עירוניסטים. גרבי משי הוסתרו עמוק בארון. קוסמטיקה היתה קללה שגורה, בדגש על ההברה הראשונה. צביעת שיער היתה גרועה מצביעות. ארבע חולצות ערב לחבר (הוותיק!) היו ההמחשה של "לכל חבר לפי צרכיו". חשבון בנק היה רק לגזבר ולמרכז הקניות. לא היה חסר לנו דבר. "דבר" הגיע בכל בוקר ובו קראנו על העולם של אתמול. עולם ישן, בו לכל אדם יש ארנק של כסף בכיסו בלי בושה.

כשקיבוץ היה קיבוץ לא היו מזגנים, אבל היה מיזוג. גלויות. לא היו מאווררים, אבל היתה אווירה טובה. לא היו תנורי חימום, אבל היתה חמימות. לא היתה קוסמטיקאית אבל היה קסם. האחות במרפאה חברת קיבוץ כמובן, היתה מלווה כל חולה לבית החולים ומביאה ארוחה חמה וחיוך לחולה הצמוד למיטתו בבית. הכרנו כל ילד בשמו, על מעלותיו וחסרונותיו. הכרנו את האורחים הקבועים של המשפחה, ושל כל חבר וחבר. הכרנו יותר מדי אחד את השני. הסיסמא היתה, לעולם אל תספר לחבר כל מה שאתה חושב עליו.

כשקיבוץ היה קיבוץ, היה חינוך דור ההמשך בראש מעיינינו. המטרה היתה שאצלנו הבנים לא ימרדו, אלא ימשיכו בדרך בה התחלנו. החינוך המשותף הפגין בטחון עצמי מופרז. מתוך הצורך להוציא לעבודה את כל החברות, הוקמו בתי-ילדים עם לינה משותפת וניבנו תיאוריות על יתרונות השיטה, שהאמינה שילדים שיחיו וילמדו ויגדלו בשיתוף מלא, יסתגלו ויאהבו את חי השיתוף. הלינה המשותפת קרסה בלחץ האמהות והבנים שבגרו. דור ההמשך לא המשיך. בני הקיבוץ וחניכיו השתלבו בחברה החיצונית יפה. האמביציות האישיות, שנדחקו בקיבוץ, מצאו ומיצו את עוצמתן בצבא, אולי גם ביצירה ובאקדמיה...

"כשקיבוץ היה קיבוץ כתבתי ספר "קיבוץ הוא קיבוץ הוא קיבוץ". השם בא בעקבות האמירה הקלאסית של גרטרוד סטיין *A rose is a rose is a rose*. השוויתי בכך את הקיבוץ לוורד, רב-יופי, צבעוני, ריחני וקוצני. הסכמתי עם הנחתה של סטיין, ששום הגדרה מילולית לא תוכל להעביר את מלא יופיו וייחודו למי שלא ראה אותו, למי שלא חי בו.

הקיבוץ, כוורד, שתה מן המעיין הברוך של הציונות הסוציאליסטית. במאה החדשה מסתפק במי קולחין. היחיה? היפרח? לעוד מאה שנים? ואולי יותר. עוד לא אבדה תקוותנו..."

אמנון שמוש, קיבוץ אצין כרוק.

הביאה לדפוס: מריט צרפת!

חשמל סולרי

בישראל ובעולם גוברת הדרישה לאנרגיות מתחדשות. אחד התחומים המתפתחים הינו ניצול אנרגיית השמש. הממשלה בפעילות משרדיה, מובילים בעת האחרונה במשנה מרץ להגדלת שיעור האנרגיות החלופיות מתוך היקף ייצור האנרגיה הכוללת בישראל. בשנת 2009 קבעה הממשלה יעדים מנחים וגיבשה כלים לקידום אנרגיות מתחדשות ובעיקר בנגב. הנחיות אלו נתנו דחיפה משמעותית ומעשית להפניית כספי יזמים להקמת פרויקטים של חשמל סולרי. המשאבים המהותיים הדרושים להקמת מיזמי אנרגיה ירוקה אלו הם ידע, הון וקרקע במיקום של שעות קרינה רבות. פה אנחנו, קיבוץ סעד, נכנסים לתמונה. משבצת הקרקע שלנו ממוקמת באזור שבו שרמת קרינת השמש השנתית הנמדדת היא בין הגבוהות בארץ (1,700 שעות). כמו כן קיימים אצלנו שטחים לא מעטים שאפשר לנצל אותם למטרות אלו; גגות של לולים, רפתות ומבנים גדולים נוספים, שטחים לא מנוצלים ליד המט"ש (מתקן טיהור השפכים שלנו) וחלקות קרקע שוליות, לא פוריות וללא רישות של צנתר מים. הנהלת המשק דנה בחלופות שעמדו בפניה ואישרה קידום של הסכם עם יזם אשר יפתח ויביא לידי יישום ומימוש משאבים אלו. היזם מביא את הידע הנדרש, משקיע את ההון הנחוץ (מיליוני דולרים רבים) ואנו, בעבור תמורה צנועה והולמת נתרום למיזם את משאב השטח והקרקע האמורה. אנו נמצאים בעיצומו של שלב התכנון ולקראת ההגשה לאישור המוסדות והרשויות כנדרש.

לול רביה

בעוד כשבוע ימים תסיים הלהקה המשוכנת כעת בחווה את פרק חיי ההטלה שלה והתרנגולות יובלו אחר כבוד אל המאכלת. להקה זו שחייה נפתחו עם תחילתם של רעמי התותחים והפצצות במבצע עופרת יצוקה, עברה ככול הנראה ועל פי מה שאומרים וקובעים כל המומחים - הלם קרב. למרות מאמציו הרבים והמתמשכים של בני וצוותו, וכן סיוע וקבלת עזרה מגורמים מקצועיים נוספים, לא הצלחנו למנוע את "הצטיינות" הלהקה באחוזי תמותה גבוהים יחסית לאורך כל תקופת חייה וכן בגם לא צלחו מאמצינו להרים את הרמה נמוכה של ההטלה. לאחר שנים מספר של להקות רווחיות, נראה לנו כי להקה זו תעמוד על גבול האיזון, אך סביר יותר כי היא תסתיים בהפסד כספי מסוים. אנו מקווים ומאמינים, כי פנייתנו לפיזוי הולם בגין נזקי מלחמה אלו, יענו בחיוב ונוכל להרים קדם את כבודן האבוד של העופות.

לול פטם

מדגר חמישי השנה נכנס אחר כבוד ללול לקבל את טיפולו של אשר וצוותו. מדגרי החורף הקשים יותר לגידול (מחלות, חימום רב) מאחורינו. התוצאות התפעוליות והכלכליות של לול הפטם משביעות רצון עד כה ומצביעות על עמידה ביעדים ובתוכניות. נקווה כי הצוות ימשיך בדרך זו, ונוכל לציין בסוף השנה כי על אף גזירת הקיצוץ של מועצת הלול, יציג הענף רווח הולם.

פופלי

סיימנו ממש בימים אלו את ספחי פעילות שנת השמיטה והיא אחרינו. יבול הקציר הראשון של השנה הגיע ואוכסן באסם. הצוות הוותיק והמסור עומס נטל רב יותר על כתפיו עקב תהליך הקיצוצים וההתייעלות שעבר הענף. זה המקום לציין, כי התוצאות העסקיות ממשיכות ומשתפרות בהתמדה ובעיקבות – יישר כוח.